

Mądrości, która

O sapientia

1. Mą - dro - ści, któ - ra z ust Bo - żych wy - pły - wasz,
2. O, A - do - na - i! Wo - dzu I - zra - e - la,
wszy - stko u - rzą - dzasz, ze - wsząd cel do - by - wasz.
coś go wy - ba - wił z rąk nie - przy - ja - cie - la,
Przy - bądź i na - ucz nas dróg ro - ztro - pno - ści,
Przy - bądź u - pa - dłym pod cię - żkim brze - mie - niem,
Wie - czna Mą - dro - ści!
z si - lnym ra - mie - niem!

3. Korzeniu Jesse! Tyś chorągwią ludów,
Zamilkłą króle na widok Twych cudów:
Przybądź i pospiesz, użał się złej doli, wybaw z niewoli!
4. Kluczu Dawidów! Izraela Boże,
Co Ty otworzysz nikt zamknąć nie może:
Przybądź, a wywiedź mocą Twej prawicy więźniów z ciemnicy!
5. O Wschodzie ranny! Światło wiekuiste,
Sprawiedliwości słońce promieniste,
Przybądź i oświeć w ciemnościach siedzące nędznych tysiące!
6. Królu narodów! Tyś ich upragnieniem,
Tyś jest węgielnym jedności kamieniem;
Przybądź, niech człowiek przez Ciebie stworzony, będzie zbawiony!
7. Emanuelu! Królu! Prawodawco,
Oczekiwanie narodów i Zbawco:
Przybądź i nasze wysłuchaj wołanie, Boże, nasz Panie!